

РЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

УДК 352.9:347.471(477)
DOI 10.36030/2310-2837-4(99)-2020-105-111

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ СТАРОСТИНСЬКИХ ОКРУГІВ В УКРАЇНІ

К. В. Мельник,
Національна академія державного управління при Президентові України

У статті проаналізовано основні нормативно-правові акти, що регулюють питання формування інституту старост та розвитку старостинських округів в Україні. Зосереджено увагу на тому, що на сучасному етапі реформи децентралізації створення належного нормативно-правового поля в зазначеній сфері не завершено. Запропоновано авторське трактування поняття «розвиток старостинських округів», в основу якого покладено процес змін, зумовлених ефективним використанням потенціалу територій (сіл, селищ). Визначено, що розвиток старостинських округів в Україні тісно пов'язаний з усуненням диспропорцій та розв'язанням проблем на рівні села (селища) шляхом синергії зусиль посадових осіб, голів територіальних громад і старост з одного боку, та створення сприятливого середовища (не лише фінансових умов) на державному рівні – з другого.
Ключові слова: інститут старост; староста в системі місцевого самоврядування; територіальні громади; старостинський округ; розвиток старостинських округів в Україні; механізм нормативно-правового забезпечення.

THE NORMATIVE LEGAL SUPPORT FOR DEVELOPMENT THE STAROSTINSKY DISTRICTS IN UKRAINE

K. V. Melnyk,
National Academy for Public Administration under the President of Ukraine

The article is devoted to the analysis main legal acts governing the formation of the institute of starosta and the development of the starostinsky districts in Ukraine. Moreover, attention is paid to the fact that at the present stage of decentralization reform the creation of an appropriate regulatory framework in this area is not completed. The author's vision of the concept «development of the starostinsky districts» is offered, based on the process of changes caused by the effective use of the potential of territories (villages, settlements). It is determined that development of this districts in Ukraine is closely connected with overcoming disparities and problems at the village (settlement) level through synergy of officials, heads of territorial communities and starosta, on the one hand, on the other – by creating a favorable environment (not only financial conditions) at the state level.
Keywords: starosta; territorial communities; the starostinsky district; development of the starostinsky districts in Ukraine; the mechanism of the normative legal support.

Постановка проблеми. Реформа децентралізації влади в Україні активізувала процеси формування інституту старост у межах територіальних громад (ТГ). Про це, зокрема, свідчать дані Моніторингу процесу децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування Міністерства розвитку громад та територій України: за підсумками 2019 року загальна кількість старост в об'єднаних територіальних громадах (ОТГ) становила 3207 осіб, що у 4,5 раза більше порівняно з 2015 р. (Моніторинг процесу, 2020, с. 13).

Водночас з уведенням у 2017 р. терміна «старостинський округ» в Україні актуалізувалося питання нормативно-правового забезпечення розвитку старостинських округів. Під розвитком старостинських округів розуміємо насамперед процес позитивних змін, що можливий завдяки ефективному використанню потенціалу територій села (селища). Втім, проведений у межах до-

слідження науково-теоретичний аналіз свідчить, що на сьогодні ключові нормативно-правові акти в зазначеній сфері не врегульовують усіх аспектів розвитку старостинських округів в Україні, зокрема просторових, соціально-економічних, екологічних.

Аналіз останніх публікацій за проблематикою та виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Проблематику розвитку сільських територіальних громад, старостинських округів в Україні досліджували такі автори: М. Баймуратов, І. Безена, В. Вакуленко, Ю. Ганущак (2013), В. Куйбіда, Ю. Куц, О. Титаренко, І. Чукіна, окремі питання становлення і функціонування інституту старост – М. Воронов, І. Дробуш, О. Бойко, О. Колесников. Результати аналізу наукових джерел показали, що недостатньо вивченими залишаються питання нормативно-правового забезпечення розвитку старостин-

© Мельник К. В., 2020

ських округів в Україні, що вплинуло на вибір теми і напрям дослідження.

Мета статті – аналіз нормативно-правового забезпечення формування інституту старост та розвитку старостинських округів в Україні.

Виклад основних результатів та їх обґрунтування. На сьогодні можна виділити низку нормативно-правових документів, що є певним підґрунтям для формування інституту старост в Україні та розвитку старостинських округів (рис. 1).

ми жителів громади у раді за поданням голови ТГ). (Про місцеве самоврядування, 1996). Ряд експертів у цьому вбачає певні переваги, зокрема О. Бойко (2020) через можливе уникнення конфліктів між старостами і головами громад.

Зміни щодо вдосконалення виборчого законодавства вплинули і на окремі норми Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (2001), зокрема в частині про-

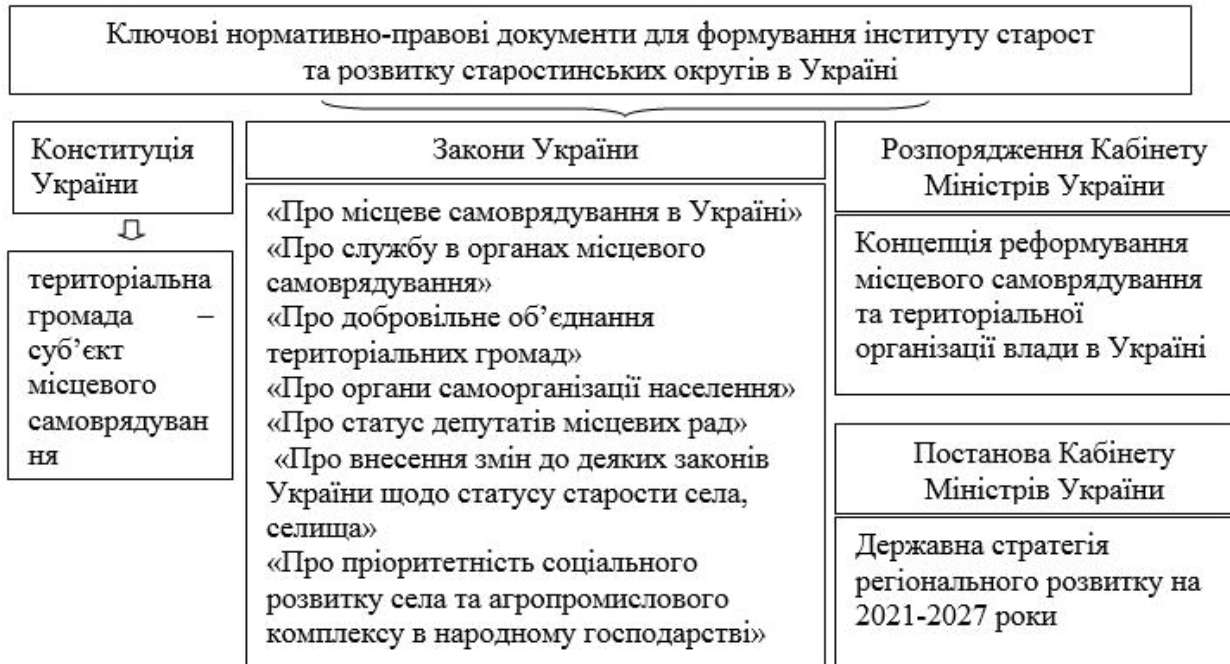

Рис. 1. Нормативно-правова база для формування інституту старост в Україні та розвитку старостинських округів (систематизовано автором)

У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (1997) наведено визначення поняття «старостинський округ» та закріплено правовий статус старост як виборних посадових осіб місцевого самоврядування (МС). Проте згідно з ч. 1 ст. 54-1 закону змінилися формат проведення виборів старост (з прямих на непрямі), а також процедура обрання старост (не жителями, а депутатами як представника-

ходження старостами служби в органах МС, однак не вплинула на перелік повноважень старост, визначений у законах «Про місцеве самоврядування в Україні» (1997) та «Про внесення змін до деяких законів України щодо статусу старости села, селища» (2015), що дають змогу старостам вирішувати актуальні питання розвитку старостинського округу, справляючи вплив на рішення органів влади громади (рис. 2).

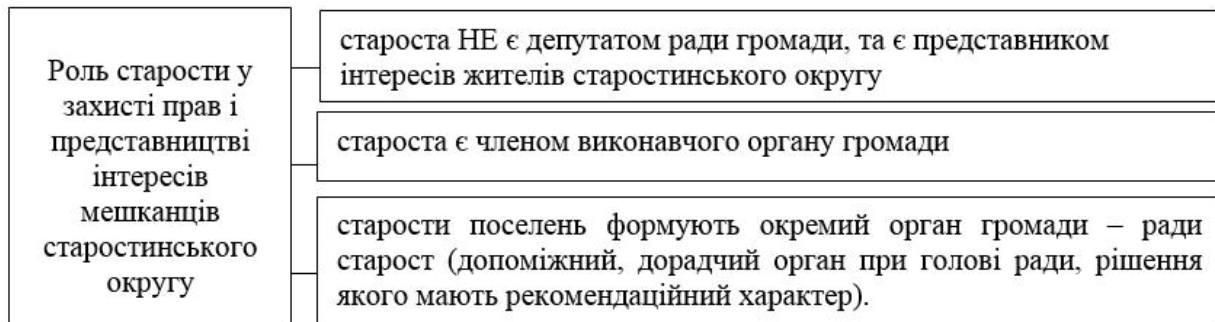

Рис. 2. Вплив старости на рішення органів влади громади
Складено автором за (Ганущак, 2013, с. 60; Про статус депутатів, 2002).

Зауважимо, що Закон України «Про статус депутатів місцевих рад» (2002) визначає, що староста як член виконавчого комітету не може бути одночасно депутатом місцевої ради, однак може бути обраний старостою в разі складання свого представницького мандату. Роль старости є суттєвою у системі місцевого самоврядування, що не знайшло відповідного відображення в Основному Законі. У ч. 1 ст. 140 згадується лише про можливість «добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста» як про право територіальної громади «самостійно вирішувати питання місцевого значення...» (Конституція України, 1998). На нашу думку, в Конституції України мають бути чітко виписані норми щодо ролі і значення старости, його статусу.

У цілому становлення інституту старост у системі МС на рівні окремих громад має загальний алгоритм (рис. 3).

ного, міського голови), а на Положення про старосту – питання дострокового припинення повноважень старости (на сьогодні є 7 підстав для припинення).

Типові розділи Положення про старосту мають такі блоки: статус, порядок обрання та строк повноважень; повноваження; підзвітність, підконтрольність, відповідальність старости (Практичний посібник, 2016, с. 59–66). На нашу думку, доречно прописати детальні вимоги до кандидатів на посаду старости. Крім того, деталізація роботи старости може бути зазначена у Статуті ТГ.

Аналізуючи етапи формування інституту старост в Україні, варто згадати про кілька моделей запровадження посад старост, що сформувалися станом на 2016 рік (Колесников, Калашников, Дзюпин, 2016, с. 16–20): на рівні громад, які мали органи МС за принципом «одна сільська рада – один староста» (перша модель); на рівні

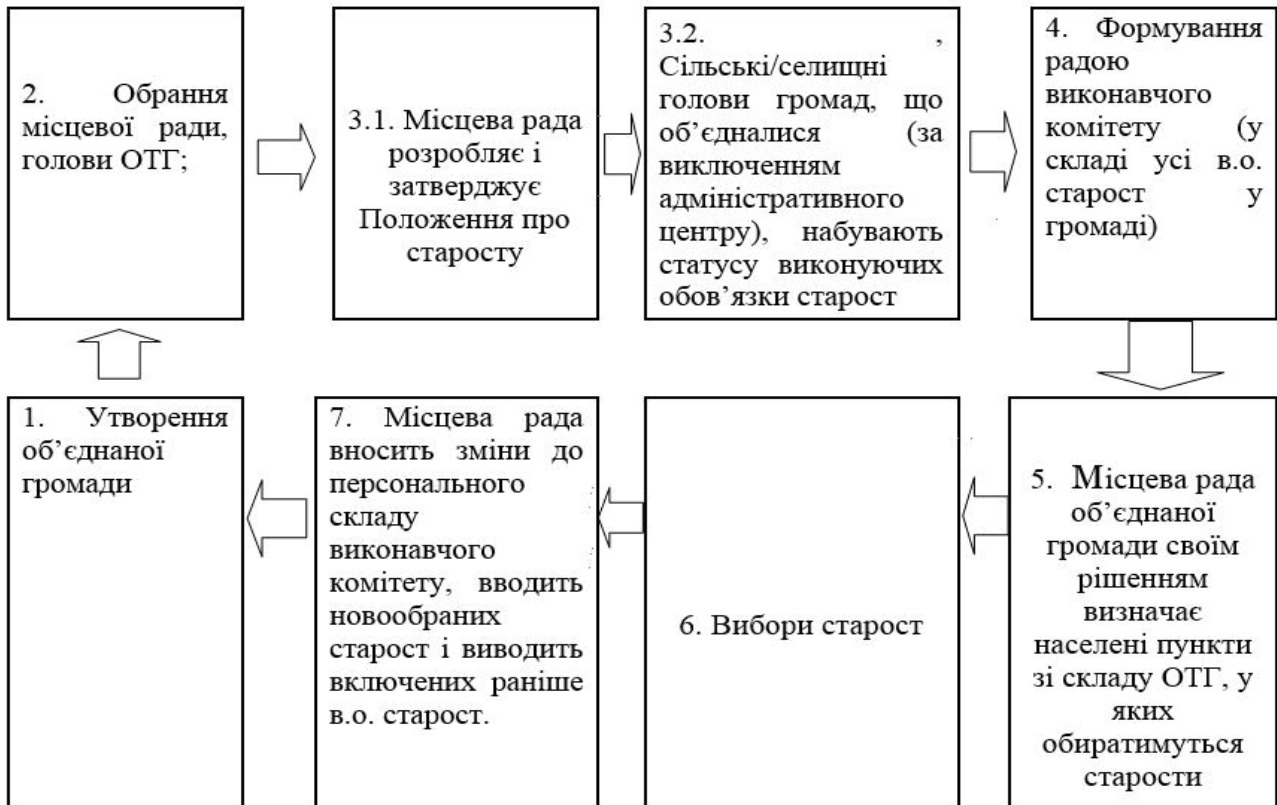

Рис. 3. Алгоритм процедури становлення інституту старост на рівні окремої громади
Складено автором за (Колесников та ін., 2016; Про місцеве самоврядування, 1997)

На пленарних засіданнях рад відповідного рівня (сільська, селищна, міська/місцева), спираючись на норми Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (1997), вирішуються питання утворення старостинських округів, затвердження старост (на строк повноважень ради за пропозицією відповідного сільського, селищ-

колишніх громад, але й додатково на рівні окремих підпорядкованих їм населених пунктів (така конфігурація більш прийнятна для ОТГ, до складу яких увійшли великі села і селища, що раніше мали підпорядкований статус – друга модель). Особливостями третьої моделі є запровадження посади старост на рівні кожного периферійного

населеного пункту, що входить в об'єднану громаду (виправдана модель для ОТГ, де населені пункти є відносно великими за розмірами). У разі четвертої моделі кількість старост менша за кількість попередньо існуючих територіальних громад, які ввійшли до ОТГ.

Таким чином, сільські та селищні ради отримали чітко визначені законодавцем повноваження самостійно визначати, скільки має бути в об'єднаній громаді старост, старостинських округів, хто, коли та в який спосіб їх утворює. На початок 2019 р. у розрахунку на одну міську (селищну) ОТГ в середньому припадає 14 сіл і 9 сіл – на одну сільську ОТГ (Андрійчук, 2017, с. 178).

Заслужовує на увагу позиція М. Воронова (2017, с. 52) про потребу в чіткому закріпленні в законодавстві положення щодо мінімальної чисельності жителів населеного пункту (наприклад 500) для обов'язкового утворення в ньому старостинського округу. Дискусійним залишається індикатор чисельності осіб для утворення округу, зважаючи на тенденцію до розукрупнення сільських поселень – «кількість сіл з чисельністю населення до 50 осіб – збільшується, а понад 500 осіб – зменшується» (Соціальна інфраструктура села, 2012, с. 3).

Вважаємо також, що норми чинного Закону України «Про органи самоорганізації населення» (2001) узгоджуються з нормами Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (1997), відповідно до якого староста сприяє утворенню та діяльності органів самоорганізації населення (ОСН), організації та проведенню загальних зборів, громадських слухань та інших форм безпосередньої участі громадян у вирішенні питань місцевого значення у відповідному селі, селищі.

Водночас розвиток відповідного старостинського округу вбачаємо у впровадженні якісних змін щодо модернізації об'єктів виробничої та соціальної інфраструктури, покращанні умов проживання та життєдіяльності мешканців села, селища, зниженні рівня безробіття та створенні нових робочих місць у різних галузях, а також ефективному використанні потенціалу територій. На нашу думку, це повністю відповідає меті реформи децентралізації та одному із завдань добровільного об'єднання територіальних громад – наближенні органів влади до жителів та їхніх потреб.

Переконані, що на рівні старостинських округів сьогодні розвиток стримується через брак ресурсів (людських, фінансових, інфраструктурних, ін.) для модернізації виробництв, соціальної сфери, надання якісних послуг жителям сіл, се-

лиць. Це потребує, з одного боку, синергії зусиль посадових осіб, голів ОТГ і старост стосовно промоції територій сіл/селищ, підтримки підприємництва й залучення інвестицій, що в цілому створить сприятливе середовище для розвитку старостинських округів. З другого боку, це передбачає фінансову підтримку важливих об'єктів на території сіл/селищ, але у вигляді не демотивуючих дотацій і доплат, що створює додаткове навантаження на бюджет, а пільгових кредитів, лізингових або інших преференцій виробникам, аграріям, представникам малого та середнього бізнесу, що стимулюватимуть розвиток сектору економіки та старостинських округів, водночас зберігаючи баланс з екологічними пріоритетами розвитку сіл/селищ.

Питання визначення матеріальної основи МС майна, зокрема землі, що перебуває у власності територіальних громад сіл, селищ, міст (комунальній власності), об'єктів спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст та інших важливих умов забезпечення виконання органами МС власних і делегованих повноважень детально розкрито в Законі України «Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні» (2014).

Аналізуючи норми Закону України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» (1990), варто наголосити на тому, що стосовно старостинських округів та їх розвитку на державному рівні варто приділяти увагу не тільки підтримці аграріїв та сільського господарства (монофункціональність), а й багатофункціональному розвитку територій сіл/селищ, створенню багатофункціональних сільськогосподарських кооперативів. Базисом для функціонування кооперативів та їх об'єднань (наприклад плодоовочевих) є Закон України «Про сільськогосподарську кооперацію» (2020).

З огляду на це потрібне закріплення на законодавчому рівні дієвих механізмів та інструментів державної підтримки розвитку старостинських округів з урахуванням Державної цільової програми розвитку українського села, яка діяла до 2015 р., і проєкт Закону України «Про планування територіальної інфраструктури сільської місцевості» від 26 травня 2014 р. У працях (Розвиток сільських територій, 2012; Соціальна інфраструктура села, 2012) також наголошено на необхідності наближення законодавства до засад і принципів Спільної Аграрної Політики (САП)

країн Європейського Союзу, інституційна основа якої орієнтована на забезпечення сталого розвитку сільських територій

Серед існуючих інструментів активізації розвитку старостинських округів в Україні можна виділити, зокрема, державну (регіональну, локальну або місцеву) підтримку інноваційних та інфраструктурних проєктів, державно-приватне партнерство, диференційований підхід до вирішення проблем благоустрою територій (визначення пріоритетів, черговості фінансування).

Розвиток старостинських округів в Україні на основі стимулювання використання потенціалу наявних в окрузі територій (сіл, селищ) має бути серед пріоритетів державної регіональної політики. Вважаємо, що це лише частково відображено у затвердженій 5 серпня 2020 р. Державній стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки. Так, у переліку підходів до державної регіональної політики в новому плановому періоді йдеться, зокрема, про «перехід до територіально спрямованої політики розвитку на основі стимулювання використання власного потенціалу територій, надання підтримки окремим територіям...» (Державна стратегія, 2020). Очевидно мається на увазі використання економічного, історико-культурного, людського, організаційного, природно-ресурсного потенціалу територій.

На наш погляд, у згаданій Стратегії позитивним є, по-перше, підхід щодо діагностики потенціалу та проблем територій, що потребують державного інвестування (підтримки); по-друге, вибір території зі своїм специфічним набором особливостей (соціальних, просторових, екологічних, економічних) як об'єкта державної регіональної політики.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Підсумовуючи викладене, можна стверджувати, що сукупність проаналізованих нормативно-правових актів формує механізм нормативно-правового забезпечення формування інституту старост в Україні та розвитку старостинських округів.

Науково-теоретичний аналіз нормативно-правового забезпечення розвитку старостинських округів в Україні вказує на те, що чинні нормативно-правові акти в зазначеній сфері не врегульовують повною мірою всіх питань, що стосуються соціально-економічного, екологічного і просторового розвитку старостинських

округів, окремі з яких потребують уточнення та доопрацювання.

Спираючись на викладене вище, можна зробити такі ключові висновки.

1. На нашу думку, потребують закріплення в Конституції України окремі положення щодо ролі й значення старост у системі МС.

2. Важливо уникнути дублювання функцій депутатів ради і старост, які представляють інтереси жителів своєї громади, що вимагає своєчасного обговорення «вузьких» місць в експертному середовищі та внесення відповідних правок до чинних нормативно-правових актів.

3. Видається доцільним також урегулювати питання, хто саме буде здійснювати нагляд (префект чи інша уповноважена особа/орган) за законністю роботи старост і яким чином (форми нагляду/контролю та інструменти). Під законністю роботи маються на увазі законність актів локальної нормотворчості та інших документів, що регламентують внутрішні питання діяльності старост, обмеженої старостинським округом, у якому його було обрано.

Ураховуючи, що розвиток старостинських округів тісно пов'язаний з усуненням диспропорцій та розв'язанням проблем, що роками накопичувалися на рівні села/селища, вважаємо, що позитивних зрушень у цьому напрямі можна досягти шляхом:

- утримання балансу екологічних та економічних пріоритетів розвитку територій;

- ефективного використання наявних у старостинському окрузі ресурсів (трудових, фінансових, інфраструктурних та ін.);

- удосконалення існуючої законодавчої бази та адаптації окремих нормативно-правових актів до ключових підходів і вимог САП Євросоюзу;

- мобільності та гнучкості органів публічної влади щодо реакції на проблеми мешканців старостинських округів;

- побудови партнерських стосунків посадових осіб, голів ОТГ та старост, що є представниками інтересів та потреб спільноти відповідного старостинського округу.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо у вивченні особливостей сучасного етапу розвитку старостинських округів в Україні, аналізі інших механізмів розвитку старостинських округів в Україні та розробці на цій основі практичних рекомендацій для сільських (селищних) об'єднаних територіальних громад.

Список використаних джерел

- Андриїчук В. Г., Сас І. С. Концентрація в аграрній сфері економіки: проблемні аспекти : монографія. Київ : КНЕУ, 2017. 303 с.
- Бойко О. П. Вибори-2020: Як обиратимуть старосту і які матиме повноваження (інтерв'ю від 24 лип. 2020 р. на порталі «ОТГ.сн.уа»). URL: <https://otg.cn.ua/2020/07/24/news-vlada/vybyory-2020-yak-obyratymut-starostu-i-yaki-matyeme-povnovazhennya/>
- Воронов М. М. Інститут старости у системі муніципального права України. *Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. Серія «Право»*. 2017. Вип. 23. С. 50–53.
- Ганущак Ю. Реформа територіальної організації влади / Швейцар.-укр. проєкт «Підтримка децентралізації в Україні DESPRO». Київ : Софія-А, 2013. 160 с.
- Державна стратегія регіонального розвитку на 2021–2027 роки : Постанова Каб. Міністрів України від 05.08.2020 № 695. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-derzhavnoyi-strategiyi-regionalnogo-rozvitku-na-20212027-t50820> (дата звернення: 30.10.2020).
- Колесников О., Калашников О., Дзюпин М. Інститут старост в об'єднаних громадах: обрання та місце в системі управління (матеріали Асоціації сприяння самоорганізації населення). Київ, 2016. 36 с.
- Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/conv> (дата звернення: 30.10.2020).
- Моніторинг процесу децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування (аналіт. матеріали станом на 10 січ. 2020 р.). М-во розвитку громад та територій України. Київ, 2020. 32 с.
- Практичний посібник з питань організації роботи органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад. Модуль 1. Примірний статут територіальної громади. Примірне положення про старосту. Вид. 2-ге. Київ, 2016. 69 с.
- Про внесення змін до деяких законів України щодо статусу старости села, селища : Закон України від 05.02.2015 № 157-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-19> (дата звернення: 02.11.2020).
- Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 № 157-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-VIII#Text> (дата звернення: 02.11.2020).
- Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80/conv> (дата звернення: 02.11.2020).
- Про органи самоорганізації населення : Закон України від 11.07.2001 № 2625-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2625-14/conv#Text> (дата звернення: 02.11.2020).
- Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві : Закон України від 17.10.1990 № 400-XII. URL:

References

- Andriychuk, V. H., Sas, I. S. (2017) *Kontsentratsiya v ah-rarniy sferi ekonomiky: problemni aspekty* [Concentration in the agricultural sector of the economy: problematic aspects.]: monografiya. Kyiv : 303 p. [in Ukrainian].
- Boyko, O. P. *Vybyory-2020: Yak obyratymut' starostu i yaki matyme povnovazhennya* [Elections 2020: How the mayor will be elected and what powers will have]. Retrieved from: <https://otg.cn.ua/2020/07/24/news-vlada/vybyory-2020-yak-obyratymut-starostu-i-yaki-matyeme-povnovazhennya/>
- Voronov, M. M. (2017). *Instytut starosty u systemi munitsypal'noho prava Ukrayiny* [Institute of elders in the system of municipal law of Ukraine]. *Bulletin of Kharkiv National University. V. N. Karazina. Seria «Right»*. Is. 23. P. 50–53 [in Ukrainian].
- Hanushchak, Yu. (2013). *Reforma terytorial'noyi orhanizatsiyi vlady* [Reform of the territorial organization of power]. *Shveysars'ko-ukrayins'kyi proekt «Pidtrymka detsentralizatsiyi v Ukrayini DESPRO»* [in Ukrainian].
- Derzhavna stratehiya rehional'noho rozvytku na 2021–2027 roky [State Strategy for Regional Development for 2021-2027] : Postanova Kab. Ministriv Ukrayiny vid 05.08.2020 № 695. Retrieved from: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-derzhavnoyi-strategiyi-regionalnogo-rozvitku-na-20212027-t50820>
- Kolesnykov, O., Kalashnykov, O., Dzyupyn, M. (2016). *Instytut starost v ob"yednanykh hromadakh: obrannya ta mistse v systemi upravlinnya* [Institute of starosta in united communities: election and place in the management system] (materialy Asotsiatsiyi spryannya samo-orhanizatsiyi naseleण्या). 36 p. [in Ukrainian].
- Konstytutsiya Ukrayiny [The Constitution of Ukraine] : Zakon Ukrayiny vid 28.06.1996 № 254k/96-VR. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/conv>
- Monitorynh protsesu detsentralizatsiyi vlady ta reformuvannya mistsevoho samovyryaduvannya (2020) / Ministerstvo rozvytku hromad ta terytoriy Ukrayiny [in Ukrainian].
- Prymirnyy statut terytorial'noyi hromady. Prymirne polozhennya pro starostu (2016). *Praktychnyy posibnyk* (2016). Modul' 1. Vyd. 2. Kyiv. 69 p. [in Ukrainian].
- Pro vnesennya zmin do deyakykh zakoniv Ukrayiny shchodo statusu starosty sela, selyshcha : Zakon Ukrayiny vid 05.02.2015 № 157-VIII. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-19>
- Pro dobrovil'ne ob"yednannya terytorial'nykh hromad : Zakon Ukrayiny vid 05.02.2015 №157-VIII. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-VIII#Text>
- Pro mistseve samovyryaduvannya : Zakon Ukrayiny vid 21.05.1997 № 280/97-VR. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80/conv>
- Pro orhany samo-orhanizatsiyi naseleण्या : Zakon Ukrayiny vid 11.07.2001 № 2625-III. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2625-14/conv#Text>

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/400-12#Text> (дата звернення: 21.10.2020).

Про сільськогосподарську кооперацію : Закон України від 21.07.2020 № 819-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/819-20/conv#Text> (дата звернення: 02.11.2020).

Про службу в органах місцевого самоврядування : Закон України від 07.06.2001 № 2493-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2493-14/conv#Text> (дата звернення: 02.11.2020).

Про статус депутатів місцевих рад : Закон України від 11.07.2002 № 93-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/93-15#Text> (дата звернення: 02.11.2020).

Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні : Закон України від 01.04.2014 № 333-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80#Text> (дата звернення: 02.11.2020).

Розвиток сільських територій в системі євроінтеграційних пріоритетів України : [монографія] / НАН України. Ін-т регіон. дослідж. ; наук. ред. В. В. Борщевський. Львів, 2012. 216 с.

Соціальна інфраструктура села: сучасний стан та перспективи : монографія / за ред. М. К. Орлатого. Київ, 2012. 250 с.

Pro priorytetnist' sotsial'noho rozvytku sela ta ahropromyslovoho kompleksu v narodnomu hospodarstvi : Zakon Ukrainy vid 17.10.1990 № 400-XII. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/400-12#Text>

Pro sil'skohospodars'ku kooperatsiyu : Zakon Ukrainy vid 21.07.2020 № 819-IX. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/819-20/conv#Text>

Pro sluzhbu v orhanakh mistsevoho samovryaduvannya : Zakon Ukrainy vid 07.06.2001 № 2493-III. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2493-14/conv#Text>

Pro status deputativ mistsevykh rad : Zakon Ukrainy vid 11.07.2002 № 93-IV. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/93-15#Text>

Pro skhvalennya Kontseptsiyi reformuvannya mistsevoho samovryaduvannya ta terytorial'noyi orhanizatsiyi vlady v Ukraini : Zakon Ukrainy vid 01.04.2014 № 333-r. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80#Text>

Borshchevs'kyy, V. V. (2012). Rozvytok sil's'kykh terytoriy v systemi yevrointehratsiynykh priorytetiv Ukrainy [Development of rural territories in the system of European integration priorities of Ukraine] : monografiya. Lviv [in Ukrainian].

Orlaty, M. K. (Ed). (2012). Sotsial'na infrastruktura sela: suchasnyy stan ta perspektyvy [Social infrastructure of the village: current status and prospects] : monografiya. Kyiv [in Ukrainian].

Мельник Костянтин Володимирович, аспірант кафедри регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом, Національна академія державного управління при Президентів України, 03057, Україна, м. Київ, вул. Антона Цедіка, 20

Цитування: Мельник К. В. Нормативно-правове забезпечення розвитку старостинських округів в Україні. *Вісн. НАДУ. Серія «Державне управління»*. 2020. № 4 (99). С. 105–111.

Стаття надійшла: 06.11.2020

Схвалено до друку: 16.12.2020

Melnyk, Kostyantyn V., postgraduate student, Department of Regional Administration, Local Self-governance and Urban Management, National Academy for Public Administration under the President of Ukraine, 20, Anton Tsedyk St., Kyiv, 03057, Ukraine
E-mail: kosleeway32@ukr.net
<http://orcid.org/0000-0003-2861-5042>

Citation: Melnyk, K. V. (2020). Normatyvno-pravove zabezpechennia rozvytku starostynskykh okruhiv v Ukraini [The normative legal support for development the starostinsky districts in Ukraine]. *Bulletin of the NAPA. Series «Public Administration»*. 2020. Is. 4 (99). P. 105–111 [in Ukrainian].

Article arrived: 06.11.2020

Accepted: 16.12.2020